

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 18. Mortis memoria, est motivum justitiæ, restitutionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

mortis memoria, cum Josue ad culmen imperii evehitur? mortis recordatione deprimendus est tumor dignitati cognatus. Naxera hic.

Hoc tibi signum, quia unxit te Deus in principem: cum abieris hodie à me, inventies duos viros juxta sepulchrum Rachel. 1. Reg. 10. 1. 2. ad sepulchrum misit regimen auspicatorum: & post sepulchri aspectum adhuc labitur Saul: ergo reprobis morietur. Alvarez. Illustr. 77.

Et egressus est Goliath. &c. 1. Reg. 17. 4. Lapis unus tantam evertit molem. Sed lapis esse debet de torrente. v. 40. *elegit sibi quinque impidissimos lapides de torrente.* Objice exprobranti tibi felicitati, & fallui, humanarum rerum defluxum: dicitur: torrens obarmavit me. Nonne vermiculus opacam prophetæ haderam, virentemque, morsu unò erofit? Jon. 4. 7. Sola memoria mortis florentem voluptatem arefacit. Præsertim autem arroditur hedera vermiculo diluculi: id est, si cogitemus rerum fragilitatem tantam; ut in exortu non procul sint ab occasu. Olival. 3. Strom. hic.

Spiritus meus attenuabitur. Job. 17. 1. Juxta Gregor. l. 13. mor. c. 15. Spiritus superbiam designat. id est, Spiritus superbos facile deponam. Quò mediò? *dies mei breviabuntur; & solum mihi superest sepulchrum.* id est, mente volvam, quam proximè mihi inflet dies mortis; & spiritus altus subfidet. Pinna Eth. 98.

Non est respectus morti eorum &c. ideo tenuit eos superbiâ, aperti sunt iniquitate &c. Pl. 72. 4. 6. S. Hieron. quòd non cogitaverint de morte sua, ideo tenuit eos superbiâ.

Auferes spiritum eorum, & deficiet, & in pulverem suum revertentur. Pl. 103. 29. id est, si cogitent, quòd cinis sint; facile tumentes spiritus deponent. Pinna Eth. 98.

Sum quiaem & ego mortalis homo. Sap. 7. 1. Dicte, contra superbiam efficax esse remedium, memoriam mortis. Cornelius in Act. 14.

De excessu misit ignem in ossibus meis; & erudit me. Thren. 1. 13. Ignem utique lamentabilem; ignem non lucentem, sed conflagrantem; exsiccantem, devorantem. Ignis iste mortalis conditio est; quâ virilis juvenus paulatim desiccata in aridum contrahitur, atque arrugatur senium; tandemque, omni humore consumptò, solvitur, atque dissipatur, in favillam, & cinerem. Attamen hoc igne *erudit me;* ut discerem non superbiere; ut scirem incedere demissò capite, ut intelligerem, quòd Adam noluit intelligere; scilicet me non Deum, sed pulverem, esse. S. Rupertus hic.

Ex Novo, & Patribus.

Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra-ubi tinea demolitur. Matth. 6. 19. Tinea, purpureæ vestis mors, homines efficit à superbiâ cadere: flocci enim facit honores, qui cogitat se brevi moriturum. Escobar t. 3. Lign. vitæ l. 1. Sect. 2. Obs. 7.

Quam, cum impleta esset, educentes, & secus litus sedentes. Matth. 13. 47. Cur nullo *Polyanth. Sacr. Tom. II.*

la secus litus sedentibus in electione fallacia? quando homines sæpe cœcatis affectibus ita luduntur, ut pretiosis præferant vilia. Galfridus: litus, in quo pilces ab invicem separantur, est vitæ præsentis occasus: quia ibi omnis fluctus humanæ superbiæ frangitur; ibi detumescit, & deficit; quidquid aurâ transitorie prosperitatis inflatur. Naxera in Jos. 24. §. 3.

Occurrit de monumentis homo in spiritu immundo-clamans voce magnâ dixit: quid mihi, & tibi, Jesu? Marci 5. 2. 7. denique expetiit legio illa in gregem porcorum misit. v. 12. Qui Deificam sedem expetierat; jam humilis adorat; jam ad porcorum gregem immittit præcatur. Unde superbissimo hæc humilitas? domicilium habebant in monumentis. Escobar t. 3. Coll. Chr. l. 1. obs. 7.

Dicebant excessum. Luc. 9. 31. Quorsum in summa gloria, mortis, & excessus, memoria? Docet locus, reges, principes, divites, in media Mundi hujus gloria meminisse mortis. Excedent omnes è vita, è Mundo, è gloria; tollent secum nihil, *opera illorum sequuntur illos.* Apoc. 14. 13. deserunt cætera. Sicut aqua diluit vinum; sic mortis memoria diluit felicitatem; nè mentem à virtutis flatu deturbet. Barradius D. 2. Quadr. tom. 2. Luc. 10.

Qui terram, & cinerem, esse se novit, post paululum in pulverem dissolvendum; nunquam superbiâ elevabitur. S. Hieron. in ep. ad Ephes. c. 4.

Sufficit vel solus urnæ aspectus ad eum deprimendum, qui est valde insolens. S. Chrystost. in Pl. 123.

Mare. Lem. Franant arene. S. Petrus Dam. Opusc. 15. c. 23. superbiæ Spiritus inflat? sepulchrum ad mentem redeat: necessariò illic rigida cervicis tumorem premimus; ubi cinerem nos proculdubio, pulveremque pensamus. Picinelli.

§. XVIII.

Mortis memoria est motivum justitiæ, restitutionis.

Mors aqua est, & in morte æquitas observanda. Eam fortè ob causam Patriarchæ filiorum suorum benedictionem, non solum in senilem ætatem, sed etiam in horam mortis proximam differebant. Ità Is. Gen. 27. 1. Jacob. Gen. 49. 2. Moyse Deut. 33. 1. Tobias Sen. 14. 5. quia scilicet, de sua integritate in vita quodammodo diffidentes, se ad id tempus reservabant; in quo, morte urgente, ad æquitatem servandam etiam inviti traherentur. Mendoza in 1. Reg. 1.

Senuisti, & longævus es &c. Jos. 13. 1. *& nunc divide terram &c.* v. 7. q. d. mortis recordatione antehabita aggredere ad dividendum: ut, sicut mors æquissima est in omnes; ità tu ejus æquitatem in distributione imiteris. Id. ib.

Inventies duos viros juxta sepulchrum. 1. Reg. 10. 2. Prudenter monet de monumento muliebri, cum regnum pollicetur: ut princeps, mortis memor, curet magistrâ æquitate. Velloso in Judith 4. 16.

S

§. XIX.